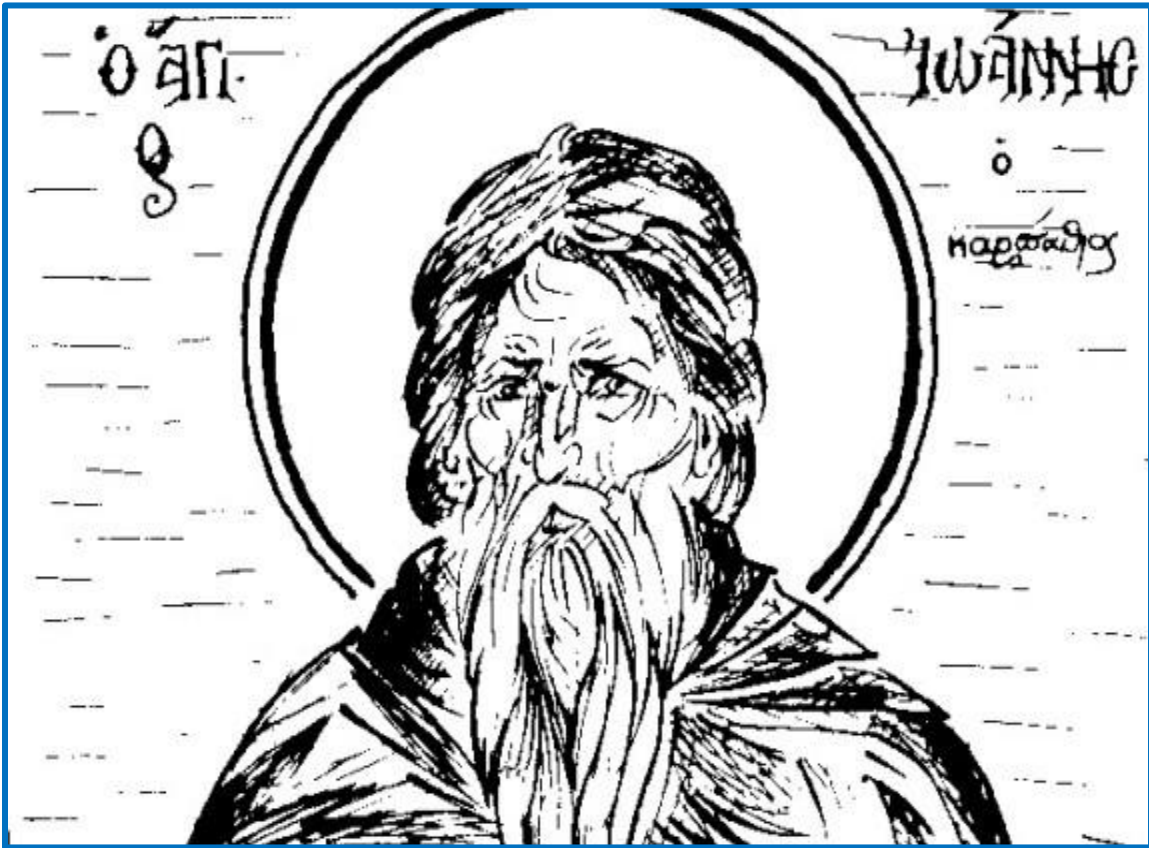

Ψυχή με πίστη και αγάπη στο Θεό.

Από τη Φιλοκαλία.

Μεγάλο πράγμα είναι ο άνθρωπος που αυξάνει εσωτερικά και προοδεύει πολύ στις αρετές. Πλην όμως αυτός ο μεγάλος φοβάται την αμαρτία όπως τον ποντικό ο ελέφαντας, μήπως αυτός, που κήρυξε σε άλλους, γίνει ο ίδιος ανάξιος (Α' Κορ. 9:27).

Δεν είναι μόνο όταν θα πλησιάζει η συντέλεια του κόσμου, που θα λαλήσει ο διάβολος λόγους εναντίον του Υψίστου, όπως λέει ο Δανιήλ (Δαν. 7:25), αλλά και τώρα κάποτε δια μέσου των δικών μας λογισμών, απευθύνει βαριές βλασφημίες και εναντίον αυτού του ουρανού, κακολογώντας τον Υψιστο και τα κτίσματά Του και τα άγια Μυστήρια του Χριστού.

Αλλά εμείς στερεωμένοι πάνω στο βράχο της πνευματικής γνώσεως, δε θα φοβηθούμε για όλα αυτά, ούτε θα απορήσουμε για την τόλμη του κακούργου διαβόλου· και χρησιμοποιώντας πίστη και θερμότερη προσευχή, θα λάβουμε τη βοήθεια του Θεού και θα αποκρούσουμε τον εχθρό.

Όταν η ψυχή βγει από το σώμα, ο εχθρός διάβολος ορμά εναντίον της με θρασύτητα και την πολεμά και την ονειδίζει και γίνεται αυστηρός και φοβερός κατηγορος των αμαρτιών της. Αλλά τότε μπορεί να δει κανείς την ψυχή που αγαπά το Θεό και έχει μεγάλη πίστη σ' Αυτόν, αν και πολλές φορές είχε πληγωθεί από αμαρτίες, να μην κατατρομάζει στις εφόδους του εχθρού και τις απειλές του, αλλά μάλλον να ενισχύεται με τη χάρη του Κυρίου και να τη φτερώνει η χαρά· να την κάνουν θαρραλέα οι άγιοι άγγελοι που την οδηγούν, και περιτειχισμένη από το φώς της πίστεως να αντιλέγει δυνατά με μεγάλο θάρρος στον πονηρό διάβολο:

«Τι κοινό υπάρχει μεταξύ μας, εχθρέ του Θεού; Τι κοινό υπάρχει μεταξύ μας, δραπέτη των ουρανών και δούλε πονηρέ; Δεν έχεις εσύ πάνω μας καμιά εξουσία. Ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, έχει την εξουσία πάνω σ' εμάς και πάνω σε όλα. Σ' Αυτόν αμαρτήσαμε και σ' Αυτόν θα απολογηθούμε, έχοντας ως εγγύηση της ευσπλαχνίας Του απέναντί μας και της σωτηρίας μας τον τίμιο Σταυρό Του. Συ όμως, καταστροφέα, φύγε μακριά από εμάς. Δεν έχεις τίποτα εσύ με τους δούλους του Χριστού».

Και ενώ λέει αυτά η ψυχή με θάρρος, φεύγει πίσω ο διάβολος θρηνώντας με μεγάλη φωνή, μην μπορώντας να αντισταθεί στο όνομα του Χριστού. Ανεβαίνοντας η ψυχή, πετάει προς τα κάτω και ραπίζει τον εχθρό όπως το γεράκι χτυπά τον κόρακα. Και έπειτα από αυτό, μεταφέρεται από τους θείους αγγέλους γεμάτη χαρά στους τόπους που της έχουν οριστεί, ανάλογα με την κατάστασή της.

Από το βιβλίο: ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΗΠΤΙΚΩΝ, Τόμος Α'. Εκδόσεις "Το περιβόλι της Παναγίας", Θεσσαλονίκη 2002. Άγιος Ιωάννης ο Καρπάθιος, 100 παρηγορητικά κεφάλαια προς τους μοναχούς της Ινδίας, σελ. 333 (κεφάλαια 23, 24, 25).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>